

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Strasbourg, 30 mai 2018
(OR. en)**

**2016/0381 (COD)
LEX 1808**

**PE-CONS 4/1/18
REV 1**

**ENER 36
ENV 56
TRANS 46
ECOFIN 76
RECH 37
IA 34
CODEC 123**

**DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
DE MODIFICARE A DIRECTIVEI 2010/31/UE PRIVIND PERFORMANȚA ENERGETICĂ
A CLĂDIRILOR ȘI A DIRECTIVEI 2012/27/UE PRIVIND EFICIENȚA ENERGETICĂ**

DIRECTIVA (UE) 2018/...
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 30 mai 2018

**de modificare a Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor
și a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 246, 28.7.2017, p. 48.

² JO C 342, 12.10.2017, p. 119.

³ Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 mai 2018.

întrucât:

- (1) Uniunea este dedicată dezvoltării unui sistem energetic sustenabil, competitiv, sigur și decarbonizat. Uniunea energetică și cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 stabilesc angajamente ambițioase ale Uniunii pentru a reduce și mai mult emisiile de gaze cu efect de seră, cu cel puțin 40 % până în 2030, față de 1990, pentru a crește cota consumului de energie din surse regenerabile, pentru a economisi energie în conformitate cu ambițiile existente la nivelul Uniunii, precum și pentru a spori securitatea, competitivitatea și sustenabilitatea energetice ale Europei.
- (2) Pentru a atinge obiectivele respective, reexaminarea din 2016 a actelor legislative ale Uniunii privind eficiența energetică combină o reevaluare a obiectivului de eficiență energetică al Uniunii pentru 2030, conform celor solicitate în concluziile Consiliului European din 2014, o reexaminare a dispozițiilor principale ale Directivei 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹ și ale Directivei 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului², împreună cu o consolidare a cadrului financiar, inclusiv a fondurilor structurale și de investiții europene (fondurile ESI) și a Fondului european pentru investiții strategice (FEIS), ceea ce va ameliora în cele din urmă condițiile financiare ale investițiilor în eficiența energetică de pe piață.

¹ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

² Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

- (3) Directiva 2010/31/UE a impus Comisiei să efectueze o reexaminare până la 1 ianuarie 2017, în lumina experienței acumulate și a progreselor înregistrate pe parcursul aplicării respectivei directive și, dacă este necesar, să prezinte propuneri.
- (4) Pentru a pregăti reexaminarea menționată, Comisia a luat o serie de măsuri în vederea adunării de dovezi privind modul în care a fost pusă în aplicare Directiva 2010/31/UE în statele membre, cu accent pe aspectele care funcționează și pe cele care pot fi îmbunătățite.
- (5) Rezultatul reexaminării și evaluarea impactului efectuată de Comisie au indicat faptul că sunt necesare o serie de modificări pentru a consolida dispozițiile actuale ale Directivei 2010/31/UE și pentru a simplifica anumite aspecte.

- (6) Uniunea se angajează în vederea dezvoltării unui sistem energetic sustenabil, competitiv, sigur și decarbonizat până în 2050. Pentru îndeplinirea respectivului obiectiv, statele membre și investitorii au nevoie de măsuri care să vizeze, până în 2050, îndeplinirea obiectivului pe termen lung privind emisiile de gaze cu efect de seră și decarbonizarea parcului imobiliar, care este responsabil pentru aproximativ 36 % din totalul emisiilor de CO₂ din Uniune. Statele membre ar trebui să vizeze un echilibru eficient din punctul de vedere al costurilor între decarbonizarea aprovizionării cu energie și reducerea consumului final de energie. În acest scop, statele membre și investitorii au nevoie de o viziune clară care să le orienteze politicile și deciziile de investiții și care să includă etape și acțiuni naționale orientative în materie de eficiență energetică pentru atingerea obiectivelor pe termen scurt (2030), pe termen mediu (2040) și pe termen lung (2050). Având în vedere respectivele obiective și luând în considerare ambițiile globale ale Uniunii în materie de eficiență energetică, este esențial ca statele membre să precizeze rezultatul scontat al strategiilor lor de renovare pe termen lung și să monitorizeze evoluțiile prin stabilirea unor indicatori de progres la nivel intern, sub rezerva condițiilor și a evoluțiilor naționale.
- (7) Acordul de la Paris din 2015 privind schimbările climatice, rezultat în urma celei de a 21-a Conferințe a părților la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (COP 21) stimulează eforturile Uniunii de decarbonizare a parcului său imobiliar. Având în vedere că aproape 50 % din consumul final de energie al Uniunii este utilizat pentru încălzire și răcire, din care 80 % este utilizat în clădiri, atingerea obiectivelor Uniunii în domeniul energiei și al climei este legată de eforturile Uniunii de a-și renova parcul imobiliar prin acordarea de prioritate eficienței energetice, prin exploatarea principiului „eficiența energetică pe primul loc”, precum și prin luarea în considerare a introducerii surselor regenerabile de energie.

- (8) Dispozițiile referitoare la strategiile de renovare pe termen lung prevăzute în Directiva 2012/27/UE ar trebui transferate în Directiva 2010/31/UE, unde se potrivesc mai bine. Statele membre ar trebui să poată să își utilizeze strategiile de renovare pe termen lung pentru a aborda protecția împotriva incendiilor și riscurile legate de activitatea seismică intensă care afectează renovările vizând eficiența energetică și durata de viață a clădirilor.
- (9) Pentru a avea un parc imobiliar cu un grad ridicat de eficiență energetică și decarbonizat și pentru a se asigura că strategiile de renovare pe termen lung generează progresele necesare transformării clădirilor existente în clădiri cu un consum de energie aproape egal cu zero, în special prin creșterea numărului de renovări aprofundate, statele membre ar trebui să elaboreze orientări clare și să prezinte acțiuni măsurabile și specifice, precum și să promoveze un acces egal la finanțare, inclusiv pentru segmentele cel mai puțin performante din parcul imobiliar național, pentru consumatorii aflați în situație de precaritate energetică, pentru locuințele sociale și pentru gospodăriile care se confruntă cu dilemele motivațiilor divergente, ținând totodată seama de aspectul accesibilității financiare. Pentru a sprijini în continuare îmbunătățirile necesare ale fondului locativ propriu, statele membre ar trebui să aibă în vedere introducerea sau aplicarea în continuare a unor cerințe care să impună un anumit nivel de performanță energetică al proprietăților de închiriat, în conformitate cu certificatele de performanță energetică.

- (10) În conformitate cu evaluarea impactului realizată de Comisie, ar fi nevoie de lucrări de renovare la o rată medie anuală de 3 % pentru a îndeplini obiectivele ambițioase ale Uniunii în materie de eficiență energetică într-un mod eficace din punct de vedere al costurilor. Ținând seama de faptul că fiecare creștere cu 1 % a economiei de energie reduce importurile de gaze cu 2,6 %, obiective ambițioase clare pentru renovarea parcului imobiliar existent sunt extrem de importante. Prin urmare, eforturile depuse pentru creșterea performanței energetice a clădirilor ar contribui în mod activ la independența energetică a Uniunii și, în plus, ar prezenta un potențial major pentru crearea de locuri de muncă în Uniune, în special în cadrul întreprinderilor mici și mijlocii. În acest context, statele membre ar trebui să ia în considerare necesitatea stabilirii unei legături clare între strategiile lor de renovare pe termen lung și inițiativele relevante pentru a promova dezvoltarea competențelor și educația în sectoarele construcțiilor și eficienței energetice.
- (11) Ar trebui să se țină seama de necesitatea atenuării sărăciei energetice, în conformitate cu criteriile definite de statele membre. În prezentarea în linii mari a acțiunilor naționale care contribuie la atenuarea sărăciei energetice în cadrul strategiilor lor de renovare, statele membre au dreptul de a stabili ceea ce consideră drept acțiuni relevante.
- (12) În strategiile lor de renovare pe termen lung și în planificarea acțiunilor și a măsurilor, statele membre ar putea utiliza concepte precum „praguri de declanșare”, și anume momente oportune în ciclul de viață al unei clădiri, de exemplu din perspectiva raportului cost-eficacitate sau a întreruperilor, pentru realizarea unor renovări vizând eficiența energetică.

- (13) Orientările Organizației Mondiale a Sănătății din 2009 prevăd faptul că, în ceea ce privește calitatea aerului interior, clădirile cu performanță mai bună oferă ocupanților lor niveluri de confort și de bunăstare mai mari și îmbunătățesc sănătatea. Punțile termice, izolația neadecvată și căile de circulație a aerului neplanificate pot genera temperaturi de suprafață sub punctul de rouă al aerului și umezeală. Prin urmare, este esențial să se asigure o izolație completă și omogenă a clădirii, inclusiv a balcoanelor, a ferestrelor, a acoperișurilor, a pereților, a ușilor și a podelelor, o atenție deosebită ar trebui să fie acordată prevenirii situațiilor în care temperatura de pe orice suprafață interioară a clădirii scade sub temperatura punctului de rouă.
- (14) Statele membre ar trebui să sprijine lucrările de îmbunătățire a performanței energetice a clădirilor existente care contribuie la crearea unui mediu ambiant interior sănătos, inclusiv prin eliminarea azbestului și a altor substanțe nocive, la împiedicarea înlăturării ilegale a substanțelor nocive, precum și la facilitarea respectării actelor legislative în vigoare, cum ar fi Directivele 2009/148/CE¹ și (UE) 2016/2284² ale Parlamentului European și ale Consiliului.

¹ Directiva 2009/148/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la azbest la locul de muncă (JO L 330, 16.12.2009, p. 28).

² Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE (JO L 344, 17.12.2016, p. 1).

- (15) Este important să se garanteze că măsurile de îmbunătățire a performanței energetice a clădirilor nu se concentrează exclusiv pe anvelopa clădirii, ci includ toate elementele și sistemele tehnice relevante ale unei clădiri, cum ar fi elementele pasive care participă la tehnicile pasive vizând reducerea necesarului de energie pentru încălzire sau răcire și a consumului de energie pentru iluminat și pentru ventilare, îmbunătățind, prin urmare, confortul termic și vizual.
- (16) Mecanismele și stimulentele financiare și mobilizarea instituțiilor financiare pentru renovările vizând eficiența energetică a clădirilor ar trebui să ocupe o poziție centrală în strategiile naționale de renovare pe termen lung și să fie promovate în mod activ de către statele membre. Astfel de măsuri ar trebui să includă încurajarea împrumuturilor ipotecare care sprijină eficiența energetică pentru renovări certificate în materie de eficiență energetică ale clădirilor, promovarea investițiilor pentru autoritățile publice într-un parc imobiliar eficient din punct de vedere energetic, de exemplu prin parteneriate public-privat sau prin contracte opționale vizând performanța energetică, reducerea riscului perceput al investițiilor, furnizarea unor instrumente de consiliere și de asistență accesibile și transparente, cum ar fi ghișeele unice care oferă servicii integrate de reabilitare energetică, precum și punerea în aplicare a altor măsuri și inițiative, cum ar fi cele menționate în inițiativa Comisiei intitulată „Finanțare inteligentă pentru clădiri inteligente”.
- (17) Soluțiile care implică natura, cum ar fi vegetația stradală bine proiectată, acoperișurile verzi și zidurile verzi care asigură clădirilor izolație și umbră, contribuie la reducerea cererii de energie, limitând necesitatea încălzirii și a răcirii și îmbunătățind performanța energetică a clădirilor.

- (18) Ar trebui să se încurajeze cercetarea și testarea de noi soluții pentru îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor și a siturilor istorice, garantând, în același timp, protejarea și conservarea patrimoniului cultural.
- (19) În ceea ce privește clădirile noi și clădirile care fac obiectul unor renovări majore, statele membre ar trebui să încurajeze sistemele alternative de înaltă eficiență, dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic, abordând în același timp aspectele legate de condițiile care caracterizează un climat interior sănătos, de protecția împotriva incendiilor și de riscurile legate de activitatea seismică intensă, în conformitate cu reglementările naționale în materie de siguranță.
- (20) Pentru a îndeplini obiectivele politicii privind eficiența energetică a clădirilor, ar trebui îmbunătățită transparența certificatelor de performanță energetică, prin asigurarea stabilirii și a aplicării cu consecvență a tuturor parametrilor necesari pentru calcule, atât pentru certificare, cât și pentru cerințele minime de performanță energetică. Statele membre ar trebui să adopte măsurile adecvate pentru a se asigura, de exemplu, documentarea, în vederea certificării clădirilor și a verificării conformității, a performanțelor sistemelor tehnice ale clădirilor, cum ar fi pentru încălzirea spațiilor, climatizare sau încălzirea apei, care au fost instalate, înlocuite sau modernizate.
- (21) Ar trebui luată în considerare instalarea de dispozitive cu autoreglare în clădirile existente pentru reglarea separată a temperaturii în fiecare cameră sau, dacă este justificat, într-o zonă desemnată încălzită din unitatea de clădire, atunci când acest lucru este fezabil din punct de vedere economic, de exemplu atunci când costul este mai mic de 10 % din costurile totale ale generatoarelor de căldură înlocuite.

- (22) Inovația și noile tehnologii fac posibilă, de asemenea, sprijinirea de către clădiri a decarbonizării generale a economiei, inclusiv a sectorului transporturilor. Spre exemplu, clădirile pot fi utilizate pentru a impulsiona dezvoltarea infrastructurii necesare pentru alimentarea inteligentă a vehiculelor electrice și, de asemenea, pot asigura o bază pentru ca statele membre, dacă doresc acest lucru, să folosească bateriile auto ca sursă de energie.
- (23) Utilizarea vehiculelor electrice, combinată cu o pondere sporită a producției de energie electrică din surse regenerabile, produce mai puține emisii de dioxid de carbon, ceea ce are ca rezultat o mai bună calitate a aerului. Vehiculele electrice reprezintă un element important al unei tranziții către energia curată bazate pe măsuri de eficiență energetică, pe combustibili alternativi, pe energie din surse regenerabile și pe soluții inovatoare de gestionare a flexibilității energetice. Se pot folosi în mod eficient coduri pentru clădiri în vederea introducerii de cerințe specifice pentru a sprijini instalarea de infrastructură de reîncărcare în parcurile clădirilor rezidențiale și nerezidențiale. Statele membre ar trebui să prevadă măsuri de simplificare a instalării infrastructurii de reîncărcare în vederea depășirii obstacolelor precum stimulentele divergente și complicațiile administrative pe care fiecare proprietar le întâlnește atunci când încearcă să instaleze un punct de reîncărcare pe locul său de parcare.

- (24) Infrastructura încastrată asigură condițiile adecvate pentru instalarea rapidă a punctelor de reîncărcare dacă și unde acestea sunt necesare. Statele membre ar trebui să asigure dezvoltarea electromobilității într-un mod echilibrat și eficace din punct de vedere al costurilor. În special în cazul în care are loc o renovare majoră legată de infrastructura electrică, aceasta ar trebui să fie urmată de instalarea pertinentă a infrastructurii încastrate. Atunci când pun în aplicare cerințele privind electromobilitatea în legislația națională, statele membre ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător potențialele condiții diverse, cum ar fi dreptul de proprietate asupra clădirilor și asupra parcărilor adiacente, parcarile publice operate de entități private și clădirile cu regim mixt, atât rezidențial, cât și nerezidențial.
- (25) Infrastructura ușor accesibilă va scădea costurile de instalare a punctelor de reîncărcare pentru fiecare proprietar și le va asigura utilizatorilor de vehicule electrice accesul la punctele de reîncărcare. La nivelul Uniunii, stabilirea de cerințe pentru electromobilitate în ceea ce privește dotarea în prealabil a locurilor de parcare și instalarea de puncte de reîncărcare constituie o modalitate eficace de promovare a vehiculelor electrice în viitorul apropiat, permițând totodată dezvoltarea ulterioară la costuri reduse pe termen mediu și lung.
- (26) Atunci când își stabilesc cerințele pentru instalarea unui număr minim de puncte de reîncărcare pentru clădirile nerezidențiale cu peste 20 de locuri de parcare, cerințe care vor trebui să se aplice începând din 2025, statele membre ar trebui să țină seama de condițiile naționale, regionale și locale relevante, precum și de potențialele necesități și circumstanțe diversificate, în funcție de zonă, tipologia clădirilor, acoperirea transportului public și alte criterii relevante, pentru a garanta instalarea proporționată și adecvată a punctelor de reîncărcare.

- (27) Totuși, unele zone geografice cu vulnerabilități specifice se pot confrunta cu dificultăți specifice în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor privind electromobilitatea. Acesta ar putea fi cazul regiunilor ultraperiferice în sensul articolului 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), din motive de distanță, insularitate, suprafață redusă, relief și climă dificile, precum și al microsistemelor izolate, în cadrul cărora ar putea fi necesar ca rețeaua de energie electrică să evolueze pentru a face față unei electrificări suplimentare a transportului local. În astfel de situații, statelor membre ar trebui să li se dea posibilitatea să nu aplice cerințele privind electromobilitatea. În pofida respectivei derogări, electrificarea transportului poate reprezenta un instrument puternic de abordare a problemelor legate de calitatea aerului sau de securitatea aprovizionării cu care se confruntă adesea respectivele regiuni și sisteme.
- (28) Atunci când aplică cerințele privind infrastructura de electromobilitate prevăzute în modificările la Directiva 2010/31/UE, astfel cum au fost definite în prezenta directivă, statele membre ar trebui ia în considerare necesitatea unei planificări urbane globale și coerente, precum și promovarea modurilor de transport alternative, sigure și sustenabile și a infrastructurii de sprijin a acestora, de exemplu prin intermediul infrastructurii specifice de parcare pentru bicicletele electrice și pentru mijloacele de transport destinate persoanelor cu mobilitate redusă.

- (29) Agenda pieței unice digitale și cea a uniunii energetice ar trebui să fie aliniate și să deservească obiective comune. Digitalizarea sistemului energetic modifică rapid peisajul energetic, de la integrarea surselor de energie regenerabile până la rețele inteligente și la clădiri pregătite pentru soluții inteligente. În vederea digitalizării sectorului clădirilor, țintele Uniunii în domeniul conectivității și obiectivele sale ambițioase în materie de instalare a rețelelor de comunicații de mare capacitate sunt importante pentru casele inteligente și comunitățile bine conectate. Ar trebui oferite stimulente specifice pentru a promova sistemele pregătite pentru soluții inteligente și soluțiile digitale în mediul construit. Aceasta oferă noi oportunități de economisire a energiei, prin furnizarea de informații mai precise consumatorilor cu privire la modelele lor de consum, precum și prin posibilitatea oferită operatorului de sistem de a gestiona mai eficient rețeaua.
- (30) Indicatorul gradului de pregătire pentru soluții inteligente ar trebui utilizat pentru a măsura capacitatea clădirilor de a utiliza tehnologiile informației și comunicațiilor și sistemele electronice pentru a adapta operarea clădirilor la nevoile ocupanților și la rețea și pentru a îmbunătăți eficiența energetică și performanța globală a clădirilor. Indicatorul gradului de pregătire pentru soluții inteligente ar trebui să sensibilizeze proprietarii și ocupanții clădirilor în ceea ce privește valoarea automatizării clădirilor și a monitorizării electronice a sistemelor tehnice ale clădirilor și ar trebui să ofere ocupanților încredere în privința economiilor efective generate de respectivele noi funcționalități îmbunătățite. Utilizarea sistemului de evaluare a gradului de pregătire a clădirilor pentru soluții inteligente ar trebui să aibă un caracter opțional pentru statele membre.

- (31) Pentru adaptarea Directivei 2010/31/UE la progresul tehnic, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să îi fie delegată Comisiei în ceea ce privește completarea respectivei directive prin stabilirea definiției indicatorului gradului de pregătire pentru soluții inteligente și a unei metodologii prin care acest indicator ar urma să fie calculat. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (32) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a Directivei 2010/31/UE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește modalitățile de punere în aplicare a unui sistem comun opțional al Uniunii pentru evaluarea gradului de pregătire a clădirilor pentru soluții inteligente. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului².

¹ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

² Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (33) Pentru a asigura o aplicare optimă a măsurilor financiare privind eficiența energetică pentru renovarea clădirilor, acestea ar trebui să fie legate de calitatea lucrărilor de renovare din perspectiva economiilor de energie avute în vedere sau realizate. Prin urmare, aceste măsuri ar trebui să fie legate de performanța echipamentelor sau a materialelor utilizate pentru renovare, de nivelul de certificare sau de calificare a instalatorului, de un audit energetic, ori de îmbunătățirea realizată ca urmare a renovării, care ar trebui evaluată prin compararea certificatelor de performanță energetică eliberate înainte și după renovare, prin utilizarea unor valori-standard sau printr-o altă metodă transparentă și proporțională.
- (34) Actualele sisteme de control independent pentru certificatele de performanță energetică pot fi utilizate pentru verificarea conformității și ar trebui consolidate pentru a se asigura faptul că certificatele sunt de bună calitate. Atunci când sistemul de control independent pentru certificatele de performanță energetică este completat cu o bază de date opțională care depășește cerințele Directivei 2010/31/UE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă, respectiva bază de date poate fi utilizată pentru verificarea conformității și pentru producerea de statistici privind parcurile imobiliare regionale sau naționale. Sunt necesare date de înaltă calitate cu privire la parcul imobiliar, iar aceste date pot fi generate parțial de bazele de date pe care aproape toate statele membre le dezvoltă și le administrează în prezent în ceea ce privește certificatele de performanță energetică.

- (35) În conformitate cu evaluarea impactului efectuată de Comisie, dispozițiile privind inspecțiile sistemelor de încălzire și ale celor de climatizare au fost considerate inefficiente deoarece nu asigură în mod suficient performanța inițială și continuă a respectivelor sisteme tehnice. Chiar și soluțiile tehnice necostisitoare de economisire a energiei și care au perioade foarte scurte de recuperare a investiției, precum echilibrarea hidraulică a sistemului de încălzire și instalarea sau înlocuirea valvelor de control termostactice, sunt insuficient luate în considerare în prezent. Dispozițiile referitoare la inspecții ar trebui să fie modificate pentru a asigura un mai bun rezultat al inspecțiilor. Respectivile modificări ar trebui să pună accentul pe inspecțiile care vizează sistemele de încălzire centrală și sistemele de climatizare, inclusiv atunci când respectivele sisteme sunt în combinație cu sisteme de ventilare. Respectivile modificări ar trebui să excludă sistemele de încălzire mici, cum ar fi radiatoarele electrice și sobele cu lemne, atunci când acestea se situează sub pragurile de inspecție prevăzute în Directiva 2010/31/UE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă.
- (36) Atunci când sunt efectuate inspecții și pentru a obține în practică îmbunătățirile planificate în ceea ce privește performanța energetică a clădirilor, obiectivul ar trebui să fie ameliorarea performanței energetice efective a sistemelor de încălzire, a sistemelor de climatizare și a sistemelor de ventilare în condiții reale de utilizare. Performanța efectivă a unor astfel de sisteme este reglementată de energia utilizată în condiții de funcționare tipice sau medii variate din punct de vedere dinamic. Astfel de condiții necesită, de cele mai multe ori, doar o parte din capacitatea puterii nominale și, prin urmare, inspecțiile sistemelor de încălzire, a sistemelor de climatizare și a sistemelor de ventilare ar trebui să includă o evaluare a capacității relevante a echipamentului de a îmbunătăți performanța sistemului în condiții variabile, cum ar fi condițiile de funcționare în cazul unei sarcini parțiale.

- (37) Automatizarea clădirilor și monitorizarea electronică a sistemelor tehnice ale clădirilor s-au dovedit a fi un înlocuitor eficace al inspecțiilor, în special pentru sistemele mari, și reprezintă un potențial considerabil în asigurarea de economii de energie semnificative și eficace din punctul de vedere al costurilor, atât pentru consumatori, cât și pentru întreprinderi. Instalarea de astfel de echipamente ar trebui considerată a fi cea mai eficace alternativă la inspecții, din punctul de vedere al costurilor, în clădirile nerezidențiale mari și în clădirile cu mai multe apartamente care au dimensiuni suficiente pentru a permite o perioadă de recuperare a investiției mai mică de trei ani, întrucât o astfel de instalare permite luarea de măsuri pe baza informațiilor furnizate, asigurând astfel economii de energie de-a lungul timpului. Pentru instalațiile de mici dimensiuni, documentarea performanței sistemului de către instalatori ar trebui să sprijine verificarea conformității cu cerințele minime stabilite pentru toate sistemele tehnice ale clădirilor.
- (38) Posibilitatea actuală a statelor membre de a opta pentru măsuri pe baza oferirii de consiliere ca alternativă la inspecția sistemelor de încălzire, a sistemelor de climatizare, a sistemelor combinate de încălzire și ventilare și a sistemelor combinate de climatizare și ventilare urmează a fi păstrată, cu condiția ca impactul global să fi fost documentat, prin transmiterea unui raport Comisiei, ca fiind echivalent cu efectul inspecției înainte de aplicarea respectivelor măsuri.

- (39) Punerea în aplicare a programelor de inspecții periodice pentru sistemele de încălzire și de climatizare în temeiul Directivei 2010/31/UE a implicat o investiție administrativă și financiară semnificativă din partea statelor membre și a sectorului privat, inclusiv pentru formarea și acreditarea de experți, asigurarea și controlul calității, precum și pentru costurile legate de inspecții. Statele membre care au adoptat măsurile necesare pentru a stabili inspecții periodice și care au pus în aplicare programe de inspecție eficiente ar putea considera oportună aplicarea în continuare a respectivelor programe, inclusiv pentru sistemele de încălzire și de climatizare mai mici. În astfel de cazuri, nu ar trebui să fie obligatoriu ca statele membre să notifice Comisiei aceste cerințe mai stricte.
- (40) Fără a aduce atingere opțiunii statelor membre de a aplica setul de standarde privind performanța energetică a clădirilor, elaborate în temeiul mandatului M/480 acordat de Comisie Comitetului European de Standardizare (CEN), recunoașterea și promovarea respectivelor standarde în toate statele membre ar avea un impact pozitiv asupra punerii în aplicare a Directivei 2010/31/UE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă.

- (41) Recomandarea (UE) 2016/1318 a Comisiei¹ privind clădirile al căror consum de energie este aproape egal cu zero a descris modul în care punerea în aplicare a Directivei 2010/31/UE ar putea asigura, în același timp, transformarea parcului imobiliar și trecerea la o aprovizionare cu energie mai sustenabilă, ceea ce sprijină de asemenea strategia privind încălzirea și răcirea. Pentru a se asigura că are loc o punere în aplicare adecvată, cadrul general pentru calculul performanței energetice a clădirilor ar trebui actualizat, iar îmbunătățirea performanței anvelopei clădirii ar trebui încurajată, cu sprijinul lucrărilor realizate de CEN în temeiul mandatului Comisiei M/480. Statele membre au posibilitatea de a opta să facă un pas mai departe în acest sens, prin prevederea unor indicatori numerici, de exemplu pentru consumul general de energie în întreaga clădire sau în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră.
- (42) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să stabilească cerințe de performanță energetică mai ambițioase pentru clădiri și pentru elemente de clădiri, atât timp cât aceste cerințe sunt compatibile cu dreptul Uniunii. În consecvență cu obiectivele Directivelor 2010/31/UE și 2012/27/UE, respectivele cerințe pot limita, în anumite circumstanțe, instalarea sau utilizarea de produse care fac obiectul altor dispoziții legale de armonizare ale Uniunii aplicabile, dacă aceste cerințe nu constituie o barieră nejustificabilă în calea accesului pe piață.

¹ Recomandarea (UE) 2016/1318 a Comisiei din 29 iulie 2016 privind orientările pentru promovarea clădirilor al căror consum de energie este aproape egal cu zero, precum și cele mai bune practici pentru a asigura faptul că, până în 2020, toate clădirile noi vor fi clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero (JO L 208, 2.8.2016, p. 46).

- (43) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume reducerea energiei necesare pentru a face față cererii de energie asociate cu utilizarea tipică a clădirilor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere coerența garantată a obiectivului, a înțelegerii și a impulsului politic comune, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (44) Prezenta directivă respectă pe deplin specificul național al statelor membre, diferențele dintre acestea, precum și competențele lor, în conformitate cu articolul 194 alineatul (2) din TFUE. În plus, scopul prezentei directive este de a permite schimbul de bune practici pentru a facilita tranziția către un parc imobiliar cu un nivel ridicat de eficiență energetică în Uniune.
- (45) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative¹, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor lor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (46) Prin urmare, Directivele 2010/31/UE și 2012/27/UE ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Articolul 1
Modificări la Directiva 2010/31/UE

Directiva 2010/31/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «sistem tehnic al clădirii» înseamnă echipamente tehnice pentru încălzirea spațiului, răcirea spațiului, ventilare, apă caldă menajeră, iluminat încorporat, automatizarea și controlul clădirii, generarea de energie electrică in situ sau o combinație a acestora, inclusiv acele sisteme care folosesc energie din surse regenerabile, ale unei clădiri sau ale unei unități de clădire;”;

(b) se introduce următorul punct:

„3a. «sistem de automatizare și de control al clădirii» înseamnă un sistem care cuprinde toate produsele, software-ul și serviciile de inginerie care pot sprijini funcționarea eficientă din punct de vedere energetic, economică și sigură a sistemelor tehnice ale unei clădiri prin controale automate și prin facilitarea gestionării manuale a respectivelor sisteme tehnice ale clădirii;”;

(c) se introduc următoarele puncte:

„15a. «sistem de încălzire» înseamnă o combinație a componentelor necesare pentru a asigura o formă de tratare a aerului interior prin care se crește temperatura;

15b. «generator de căldură» înseamnă partea unui sistem de încălzire care generează căldură utilă printr-unul sau mai multe dintre următoarele procese:

(a) arderea de combustibili, de exemplu, într-un cazan;

(b) efectul Joule, care are loc în elementele de încălzire ale unui sistem de încălzire cu rezistență electrică;

(c) captarea căldurii din aerul ambiant, din aerul evacuat din instalațiile de ventilare, sau dintr-o sursă de apă sau de căldură din sol folosind o pompă de căldură;

15c. «contracte de performanță energetică» înseamnă contractele de performanță energetică astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 27 din Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului*;

* Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).”;

(d) se adaugă următorul punct:

„20. «microsistem izolat» înseamnă un microsistem izolat astfel cum este definit la articolul 2 punctul 27 din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului *;

* Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55).”;

2. Se introduce următorul articol:

Articolul 2a

Strategia de renovare pe termen lung

„(1) Fiecare stat membru stabilește o strategie de renovare pe termen lung pentru a sprijini renovarea parcului național de clădiri rezidențiale și nerezidențiale, atât publice, cât și private, într-un parc imobiliar cu un nivel ridicat de eficiență energetică și decarbonizat până în 2050, facilitând transformarea eficace din punct de vedere al costurilor a clădirilor existente în clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero. Fiecare strategie de renovare pe termen lung este prezentată în conformitate cu obligațiile de planificare și de raportare aplicabile și cuprinde:

(a) o imagine de ansamblu a parcului imobiliar național, bazată, după caz, pe eşantioane statistice și pe procentul preconizat de clădiri renovate în 2020;

- (b) identificarea unor abordări eficace din punctul de vedere al costurilor ale renovărilor relevante pentru tipul de clădire și zona climatică, ținând cont, după caz, de potențialele praguri de declanșare relevante din ciclul de viață al clădirii;
- (c) politici și acțiuni pentru stimularea renovărilor aprofundate, eficace din punct de vedere al costurilor, ale clădirilor, inclusiv a renovărilor aprofundate efectuate în etape, și pentru sprijinirea măsurilor și a renovărilor specifice și eficace din punct de vedere al costurilor, de exemplu prin introducerea unui sistem opțional de pașapoarte pentru renovarea clădirilor;
- (d) o imagine de ansamblu a politicilor și a acțiunilor vizând segmentele din parcul imobiliar național cu cele mai slabe performanțe, dilemele motivațiilor divergente și deficiențele pieței și o prezentare în linii mari a acțiunilor naționale relevante care contribuie la atenuarea sărăciei energetice;
- (e) politici și acțiuni vizând toate clădirile publice;
- (f) o imagine de ansamblu a inițiativelor naționale pentru promovarea tehnologiilor inteligente și a clădirilor și comunităților bine conectate, precum și a competențelor și educației în sectoarele construcțiilor și eficienței energetice; și
- (g) o estimare bazată pe date concrete a economiilor de energie preconizate și a altor beneficii mai mari, cum ar fi cele referitoare la sănătate, siguranță și calitatea aerului.

- (2) Fiecare dintre statele membre, în strategia sa de renovare pe termen lung, își stabilește o foaie de parcurs cu măsuri și indicatori de progres măsurabili și stabiliți la nivel național, având în vedere obiectivul pe termen lung pentru 2050 de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră din Uniune cu 80-95 % în comparație cu 1990, pentru a garanta un parc imobiliar național cu un nivel ridicat de eficiență energetică și decarbonizat și pentru a facilita transformarea eficace din punctul de vedere al costurilor a clădirilor existente în clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero. Foaia de parcurs include etape orientative pentru 2030, 2040 și 2050 și specifică modul în care acestea contribuie la îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind eficiența energetică în conformitate cu Directiva 2012/27/UE.
- (3) Pentru a sprijini mobilizarea investițiilor în renovările necesare atingerii obiectivelor menționate la alineatul (1), statele membre facilitează accesul la mecanisme adecvate pentru:
- (a) gruparea proiectelor, inclusiv prin platforme sau grupuri de investiții și prin consorții de întreprinderi mici și mijlocii, pentru a permite accesul investitorilor, precum și pachete de soluții pentru potențialii clienți;
 - (b) reducerea riscurilor percepute ale operațiunilor vizând eficiența energetică pentru investitori și sectorul privat;
 - (c) utilizarea fondurilor publice pentru a mobiliza investiții suplimentare din sectorul privat sau pentru a aborda deficiențe specifice ale pieței;

- (d) orientarea investițiilor către un parc imobiliar public eficient din punct de vedere energetic, în concordanță cu orientările emise de Eurostat; și
 - (e) instrumente de consiliere accesibile și transparente, cum ar fi ghișeele unice pentru consumatori și serviciile de consultanță în domeniul energetic, în ceea ce privește renovările pertinente vizând eficiența energetică și instrumentele financiare relevante;
- (4) Comisia colectează și diseminează, cel puțin autorităților publice, cele mai bune practici privind mecanismele de finanțare publice și private de succes pentru renovările care vizează eficiența energetică, precum și informații referitoare la programele pentru agregarea proiectelor de renovare la scară mică în materie de eficiență energetică. Comisia identifică și diseminează cele mai bune practici cu privire la stimulentele financiare destinate renovărilor din perspectiva consumatorului, ținând seama de diferențele în ceea ce privește raportul cost-eficiență între statele membre.
- (5) Pentru a-și sprijini dezvoltarea strategiei lor de renovare pe termen lung, fiecare stat membru efectuează o consultare publică privind propria strategie de renovare pe termen lung înainte de transmiterea acesteia către Comisie. Fiecare stat membru anexează la strategia sa de renovare pe termen lung un rezumat al rezultatelor consultării publice efectuate.

Pe parcursul punerii în aplicare a strategiei sale de renovare pe termen lung, fiecare stat membru stabilește modalitățile de consultare într-un mod incluziv.

- (6) Fiecare stat membru anexează la strategia sa de renovare pe termen lung informații cu privire la punerea în aplicare a celei mai recente strategii ale sale de renovare pe termen lung, inclusiv cu privire la politicile și acțiunile planificate.
- (7) Fiecare stat membru își poate utiliza propria strategie de renovare pe termen lung pentru a aborda protecția împotriva incendiilor și riscurile legate de activitatea seismică intensă care ar afecta renovările vizând eficiența energetică și durata de viață a clădirilor.”;

3. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text

„Articolul 6
Clădirile noi

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că noile clădiri îndeplinesc cerințele minime de performanță energetică stabilite în conformitate cu articolul 4.
- (2) Statele membre se asigură că, înainte de începerea lucrărilor de construcție a clădirilor noi, se ia în considerare fezabilitatea din punct de vedere tehnic, economic și al mediului înconjurător a sistemelor alternative de înaltă eficiență, dacă acestea există.”;

4. La articolul 7, al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește clădirile care fac obiectul unor renovări majore, statele membre încurajează utilizarea sistemelor alternative de înaltă eficiență, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic, și abordează aspectele legate de condițiile care caracterizează un climat interior sănătos, protecția împotriva incendiilor și riscurile legate de activitatea seismică intensă.”;

5. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Sisteme tehnice ale clădirilor, electromobilitate și indicatorul gradului de pregătire pentru soluții inteligente

- (1) În scopul optimizării utilizării energiei de către sistemele tehnice ale clădirilor, statele membre stabilesc cerințe referitoare la sisteme în ceea ce privește performanța energetică globală, instalarea corectă și dimensionarea, reglarea și controlul corespunzătoare ale sistemelor tehnice ale clădirilor care sunt instalate în clădirile existente. Statele membre aplică aceste cerințe referitoare la sisteme și în cazul clădirilor noi.

Cerințele referitoare la sisteme se stabilesc pentru sistemele tehnice noi ale clădirilor, pentru înlocuirea și pentru îmbunătățirea acestor sisteme și se aplică în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic.

Statele membre prevăd obligația, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, ca noile clădiri să fie echipate cu dispozitive cu autoreglare pentru reglarea separată a temperaturii în fiecare cameră sau, dacă este justificat, într-o zonă desemnată încălzită din unitatea de clădire. În clădirile existente, instalarea de astfel de dispozitive cu autoreglare este obligatorie atunci când se înlocuiesc generatoarele de căldură, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic.

- (2) În ceea ce privește clădirile nerezidențiale noi și clădirile nerezidențiale supuse unor renovări majore, care au mai mult de zece locuri de parcare, statele membre se asigură că este instalat cel puțin un punct de reîncărcare în înțelesul Directivei 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului* și infrastructura încastrată, și anume tubulatura pentru cabluri electrice, pentru cel puțin un loc de parcare din cinci, pentru a permite instalarea într-o etapă ulterioară a punctelor de reîncărcare pentru vehicule electrice în cazul în care:
- (a) parcare se situează în interiorul clădirii și, în cazul renovărilor majore, măsurile de renovare includ parcare sau infrastructura electrică a clădirii; sau
 - (b) parcare este adiacentă fizic clădirii și, în cazul renovărilor majore, măsurile de renovare includ parcare sau infrastructura electrică a parcării.

Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului până la 1 ianuarie 2023 cu privire la potențiala contribuție a unei politici a Uniunii în materie de clădiri pentru promovarea electromobilității și, după caz, propune măsuri în această privință.

- (3) Statele membre stabilesc cerințele pentru instalarea unui număr minim de puncte de reîncărcare pentru toate clădirile nerezidențiale cu peste douăzeci de locuri de parcare până la 1 ianuarie 2025.
- (4) Statele membre pot decide să nu stabilească sau să nu aplice cerințele menționate la alineatele (2) și (3) în cazul clădirilor deținute și ocupate de întreprinderi mici și mijlocii, astfel cum sunt definite în titlul I din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei**.
- (5) În ceea ce privește clădirile rezidențiale noi și clădirile rezidențiale supuse unor renovări majore, care au mai mult de zece locuri de parcare, statele membre asigură instalarea unei infrastructuri încastrate, și anume tubulatura pentru cabluri electrice, pentru fiecare loc de parcare pentru a permite instalarea, într-o etapă ulterioară, a punctelor de reîncărcare pentru vehicule electrice în cazul în care:
 - (a) parcare se situează în interiorul clădirii și, în cazul renovărilor majore, măsurile de renovare includ parcare sau infrastructura electrică a clădirii; sau

- (b) parcare este adiacentă fizic clădirii și, în cazul renovărilor majore, măsurile de renovare includ parcare sau infrastructura electrică a parării.
- (6) Statele membre pot decide să nu aplice alineatele (2), (3) și (5) anumitor categorii de clădiri în cazul în care:
 - (a) în ceea ce privește alineatele (2) și (5), s-au depus cereri de autorizație de construcție sau cereri echivalente până la ... [32 de luni după data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare];
 - (b) infrastructura încastrată necesară s-ar baza pe microsisteme izolate sau clădirile sunt situate în regiuni ultraperiferice în sensul articolului 349 din TFUE, în cazul în care aplicarea respectivelor alineate ar conduce la probleme semnificative pentru funcționarea sistemului energetic local și ar pune în pericol stabilitatea rețelei locale;
 - (c) costul instalațiilor de reîncărcare și de încastrare depășește 7 % din costul total al renovării majore a clădirii;
 - (d) o clădire publică face deja obiectul unor cerințe comparabile, în conformitate cu transpunerea Directivei 2014/94/UE.

- (7) Statele membre prevăd măsuri în vederea simplificării instalării de puncte de reîncărcare în clădirile rezidențiale și nerezidențiale noi și existente și abordează posibilele obstacole în materie de reglementare, inclusiv privind procedurile de autorizare și de aprobare, fără a aduce atingere legislației referitoare la proprietate și închiriere din statele membre.
- (8) Statele membre iau în considerare necesitatea unor politici coerente pentru clădiri, pentru mobilitatea ușoară și ecologică și pentru planificarea urbană.
- (9) Statele membre se asigură că, la instalarea, înlocuirea sau modernizarea unui sistem tehnic al unei clădiri, este evaluată performanța energetică globală a părții modificate și, după caz, a sistemului complet modificat. Rezultatele sunt documentate și transmise proprietarului clădirii pentru a rămâne disponibile și pentru a putea fi folosite în scopul verificării conformității cu cerințele minime stabilite în temeiul alineatului (1) din prezentul articol și al eliberării de certificate de performanță energetică. Fără a aduce atingere articolului 12, statele membre decid dacă este cazul să solicite eliberarea unui nou certificat de performanță energetică.
- (10) Comisia adoptă, până la 31 decembrie 2019, un act delegat în conformitate cu articolul 23, care să completeze prezenta directivă prin instituirea unui sistem comun opțional al Uniunii pentru evaluarea gradului de pregătire a clădirilor pentru soluții inteligente. Evaluarea se bazează pe analizarea capacității unei clădiri sau a unei unități de clădire de a-și adapta funcționarea la nevoile ocupantului și la rețea și de a-și îmbunătăți eficiența energetică și performanța globală.

În conformitate cu anexa Ia, sistemul comun opțional al Uniunii pentru evaluarea gradului de pregătire a clădirilor pentru soluții inteligente:

- (a) stabilește definiția indicatorului gradului de pregătire pentru soluții inteligente;
și
 - (b) stabilește o metodologie prin care acesta ar urma să fie calculat.
- (11) Comisia adoptă, până la 31 decembrie 2019 și după consultarea părților interesate relevante, un act de punere în aplicare care detaliază modalitățile tehnice de implementare efectivă a sistemului menționat la alineatul (10) din prezentul articol, inclusiv un calendar pentru o fază de testare fără caracter obligatoriu la nivel național, și care clarifică relația complementară a sistemului față de certificatele de performanță energetică menționate la articolul 11.

Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (3).

-
- * Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (JO L 307, 28.10.2014, p. 1).
 - ** Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).”;

6. La articolul 10 alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

- „(6) Statele membre leagă măsurile lor financiare privind îmbunătățirile în materie de eficiență energetică în cadrul renovării clădirilor de economiile de energie urmărite sau realizate, astfel cum sunt stabilite pe baza unuia sau a mai multor criterii dintre cele menționate mai jos:
- (a) performanța energetică a echipamentelor sau a materialelor utilizate pentru renovare, caz în care echipamentele sau materialele utilizate pentru renovare se instalează de către un instalator având nivelul adecvat de certificare sau de calificare;
 - (b) valorile-standard pentru calcularea economiilor de energie ale clădirilor;
 - (c) îmbunătățirile obținute în urma renovării respective, prin compararea certificatelor de performanță energetică emise înainte și după renovare;
 - (d) rezultatele unui audit energetic;
 - (e) rezultatele unei alte metode relevante, transparente și proporționale care indică îmbunătățirea performanței energetice.
- (6a) Bazele de date pentru certificatele de performanță energetică permit colectarea de date privind consumul de energie măsurat sau calculat al clădirilor vizate, inclusiv, cel puțin, al clădirilor publice pentru care a fost emis, în conformitate cu articolul 12, un certificat de performanță energetică, astfel cum este menționat la articolul 13.

- (6b) Se pun la dispoziție la cerere, în scopuri statistice și de cercetare, precum și proprietarului clădirii, cel puțin date agregate anonimizate conforme cu cerințele Uniunii și cu cele naționale de protecție a datelor.”

7. Articolele 14 și 15 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 14

Inspecția sistemelor de încălzire

- (1) Statele membre elaborează măsurile necesare pentru stabilirea de inspecții periodice ale părților accesibile ale sistemelor de încălzire sau ale sistemelor combinate de încălzire și ventilare, cu o putere nominală utilă de peste 70 kW, precum generatorul de căldură, sistemul de control și pompa (pompele) de circulație utilizate pentru încălzirea clădirilor. Inspecția include o evaluare a eficienței și a dimensionării generatorului de căldură în raport cu cerințele de încălzire ale clădirii, și, atunci când este relevant, ia în considerare capacitatea sistemului de încălzire sau a sistemului combinat de încălzire și ventilare a spațiului de a-și optimiza performanța în condiții de funcționare tipice sau medii.

În cazul în care nu au avut loc modificări ale sistemului de încălzire sau ale sistemului combinat de încălzire și ventilare a spațiului sau ale cerințelor de încălzire ale clădirii, după ce a fost efectuată o inspecție în temeiul prezentului alineat, statele membre pot alege să nu solicite ca evaluarea dimensionării generatorului de căldură să fie repetată.

- (2) Nu li se aplică cerințele prevăzute la alineatul (1), cu condiția ca impactul global al unei astfel de abordări să fie echivalent cu cel care rezultă din alineatul (1), sistemelor tehnice ale clădirilor care fac în mod explicit obiectul unui criteriu convenit de performanță energetică sau al unui acord de natură contractuală în care se specifică un nivel convenit de îmbunătățire a eficienței energetice, cum ar fi contractele de performanță energetică, sau cele care sunt operate de un operator de utilități sau de rețea și, prin urmare, fac obiectul unor măsuri de monitorizare a performanței privind sistemul.
- (3) Ca alternativă la alineatul (1), și cu condiția ca impactul global să fie echivalent cu cel care rezultă din alineatul (1), statele membre pot decide să ia măsurile necesare pentru a asigura furnizarea către utilizatori de consiliere în ceea ce privește înlocuirea generatoarelor de căldură, alte modificări ale sistemului de încălzire sau ale sistemului combinat de încălzire și ventilare a spațiului și soluții alternative pentru evaluarea eficienței și a dimensiunii adecvate ale respectivelor sisteme.

Înainte de a aplica măsurile alternative menționate la primul paragraf din prezentul alineat, fiecare stat membru documentează, prin intermediul unui raport pe care îl transmite Comisiei, echivalența impactului acestor măsuri în raport cu impactul măsurilor menționate la alineatul (1).

Respectivul raport este transmis în conformitate cu obligațiile de planificare și de raportare aplicabile.

- (4) Statele membre stabilesc cerințe pentru a se asigura că, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, clădirile nerezidențiale care au sisteme de încălzire sau sisteme combinate de încălzire și de ventilare a spațiului cu o putere nominală utilă de peste 290 kW sunt echipate, până în 2025, cu sisteme de automatizare și de control ale clădirilor.

Sistemele de automatizare și de control ale clădirilor sunt capabile:

- (a) să monitorizeze, să înregistreze, să analizeze și să permită ajustarea în mod continuu a utilizării energiei;
- (b) să analizeze eficiența energetică a clădirii față de un criteriu de referință, să detecteze pierderile de eficiență ale sistemelor tehnice ale clădirii și să informeze persoana responsabilă cu instalațiile sau cu administrarea tehnică a clădirii în ceea ce privește oportunitățile de îmbunătățire a eficienței energetice; și
- (c) să permită comunicarea cu sistemele tehnice conectate ale clădirilor și cu alte dispozitive din interiorul clădirii și să fie interoperabile cu sistemele tehnice ale clădirilor care au tipuri diferite de tehnologii brevetate, de dispozitive și de producători.

- (5) Statele membre pot stabili cerințe pentru a se asigura că clădirile rezidențiale sunt echipate cu:
- (a) funcționalitatea de monitorizare electronică continuă, care măsoară eficiența sistemelor și informează proprietarii sau administratorii clădirilor atunci când eficiența a scăzut semnificativ și când este necesară o revizie a sistemului și
 - (b) funcționalități de control eficace pentru a asigura generarea, distribuția, stocarea și utilizarea optimă a energiei.
- (6) Clădirile care sunt conforme cu alineatul (4) sau (5) sunt scutite de cerințele prevăzute la alineatul (1).

Articolul 15

Inspecția sistemelor de climatizare

- (1) Statele membre elaborează măsurile necesare pentru stabilirea de inspecții periodice ale părților accesibile ale sistemelor de climatizare sau ale sistemelor combinate de climatizare și de ventilare care au o putere nominală utilă mai mare de 70 kW. Inspecția include o evaluare a eficienței și a dimensionării sistemului de climatizare în raport cu cerințele de răcire ale clădirii și, atunci când este relevant, ia în considerare capacitatea sistemului de climatizare sau a sistemului combinat de climatizare și de ventilare de a-și optimiza performanța în condiții de funcționare tipice sau medii.

În cazurile în care nu au avut loc modificări ale sistemului de climatizare, ale sistemului combinat de climatizare și de ventilare sau ale necesităților de răcire ale clădirii după ce a fost efectuată o inspecție în temeiul prezentului alineat, statele membre pot alege să nu solicite ca evaluarea dimensionării sistemului de climatizare să fie repetată.

Statele membre care mențin cerințe mai stricte în temeiul articolului 1 alineatul (3) sunt scutite de obligația de notificare a acestora Comisiei.

- (2) Nu li se aplică cerințele prevăzute la alineatul (1), cu condiția ca impactul global al unei astfel de abordări să fie echivalent cu cel care rezultă din alineatul (1), sistemelor tehnice ale clădirilor care fac în mod explicit obiectul unui criteriu convenit de performanță energetică sau al unui acord de natură contractuală în care se specifică un nivel convenit de îmbunătățire a eficienței energetice, cum ar fi contractele de performanță energetică, sau cele care sunt operate de un operator de utilități sau de rețea și, prin urmare, fac obiectul unor măsuri de monitorizare a performanței privind sistemul.

- (3) Ca alternativă la alineatul (1) și cu condiția ca impactul global al acestei abordări să fie echivalent cu cel care rezultă din alineatul (1), statele membre pot decide să ia măsurile necesare pentru a asigura furnizarea către utilizatori de consiliere în ceea ce privește înlocuirea sistemelor de climatizare sau ale sistemelor combinate de climatizare și de ventilare, alte modificări ale sistemului de climatizare sau ale sistemului combinat de climatizare și de ventilare și soluții alternative pentru evaluarea eficienței și a dimensiunii adecvate a acestor sisteme.

Înainte de a aplica măsurile alternative menționate la primul paragraf din prezentul alineat, fiecare stat membru documentează, prin transmiterea unui raport Comisiei, echivalența impactului acestor măsuri în raport cu impactul măsurilor menționate la alineatul (1).

Respectivul raport este transmis în conformitate cu obligațiile de planificare și de raportare aplicabile.

- (4) Statele membre stabilesc cerințe pentru a se asigura că, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, clădirile nerezidențiale cu o putere nominală utilă a sistemelor de climatizare sau a sistemelor combinate de climatizare și de ventilare de peste 290 kW sunt echipate, până în 2025, cu sisteme de automatizare și de control ale clădirilor.

Sistemele de automatizare și de control ale clădirilor sunt capabile:

- (a) să monitorizeze, să înregistreze, să analizeze și să permită ajustarea în mod continuu a utilizării energiei;
 - (b) să analizeze eficiența energetică a clădirii față de un criteriu de referință, să detecteze pierderile de eficiență ale sistemelor tehnice ale clădirii și să informeze persoana responsabilă cu instalațiile sau cu administrarea tehnică a clădirii în ceea ce privește oportunitățile de îmbunătățire a eficienței energetice; și
 - (c) să permită comunicarea cu sistemele tehnice conectate ale clădirilor și cu alte dispozitive din interiorul clădirii și să fie interoperabile cu sistemele tehnice ale clădirilor care au tipuri diferite de tehnologii brevetate, de dispozitive și de producători.
- (5) Statele membre pot stabili cerințe pentru a se asigura că clădirile rezidențiale sunt echipate cu:
- (a) funcționalitatea de monitorizare electronică continuă, care măsoară eficiența sistemelor și informează proprietarii sau administratorii clădirilor atunci când eficiența a scăzut semnificativ și când este necesară o revizie a sistemului și
 - (b) funcționalități de control eficace pentru a asigura generarea, distribuția, stocarea și utilizarea optimă a energiei.

(6) Clădirile care sunt conforme cu alineatul (4) sau (5) sunt scutite de cerințele prevăzute la alineatul (1).”

8. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Reexaminare

Comisia, asistată de comitetul instituit în temeiul articolului 26, reexaminează prezenta directivă cel târziu până la 1 ianuarie 2026 din perspectiva de experienței acumulate și a progreselor înregistrate pe parcursul aplicării sale și, dacă este necesar, prezintă propuneri.

În cadrul respectivei reexaminării, Comisia analizează modul în care statele membre ar putea aplica abordările districtuale sau bazate pe vecinătate integrate în politica Uniunii privind clădirile și eficiența energetică, asigurându-se în același timp că fiecare clădire îndeplinește cerințele minime de performanță energetică, de exemplu prin intermediul programelor de renovare generală care se aplică mai multor clădiri într-un context spațial în loc să se aplice unei singure clădiri.

Comisia evaluează îndeosebi necesitatea unei îmbunătățiri suplimentare a certificatelor de performanță energetică în conformitate cu articolul 11.”

9. Se introduce următorul articol:

„Articolul 19a

Studiul de fezabilitate

Înainte de 2020, Comisia realizează un studiu de fezabilitate, care să clarifice posibilitățile și calendarul pentru introducerea inspecției sistemelor de ventilare de sine stătătoare și un pașaport opțional de renovare a clădirilor care să vină în completarea certificatelor de performanță energetică, cu scopul de a oferi o foaie de parcurs în ceea ce privește renovarea pe termen lung și etapizată pentru o anumită clădire pe baza criteriilor de calitate, în urma unui audit energetic și care să schițeze măsurile și renovările relevante care ar putea îmbunătăți performanța energetică.”;

10. La articolul 20 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În special, statele membre furnizează proprietarilor sau locatarilor clădirilor informații cu privire la certificatele de performanță energetică, inclusiv în ceea ce privește scopul și obiectivele acestora, măsurile care sunt eficace din punctul de vedere al costurilor și, după caz, instrumentele financiare, în vederea îmbunătățirii performanței energetice a clădirii, precum și privind înlocuirea cazanelor cu combustibil fosil cu alternative mai sustenabile. Statele membre furnizează informații prin intermediul unor instrumente de consiliere accesibile și transparente, cum ar fi consilierea în materie de renovare și ghișeele unice.”;

11. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 5, 8 și 22 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la ... [data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare]. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 5, 8 și 22 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 5, 8 sau 22 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European, și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

12. Articolele 24 și 25 se elimină.

13. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”;

14. Anexele se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Modificarea Directivei 2012/27/UE

Articolul 4 din Directiva 2012/27/UE se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Renovarea clădirilor

O primă versiune a strategiilor pe termen lung ale statelor membre pentru mobilizarea investițiilor în renovarea parcului național imobiliar cuprinzând clădiri rezidențiale și comerciale, atât publice, cât și private, se publică până la 30 aprilie 2014, se actualizează ulterior o dată la trei ani și se transmite Comisiei ca parte a Planurilor de acțiune naționale privind eficiența energetică.”

Articolul 3
Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ... [20 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul măsurilor respective.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că trimiterile din actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare de transpunere a Directivelor 2010/31/UE sau 2012/27/UE urmează a fi interpretate ca trimiteri la respectivele directive, astfel cum au fost modificate prin prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri și de formulare a unei astfel de mențiuni.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4
Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

Anexele la Directiva 2010/31/UE se modifică după cum urmează:

1. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Performanța energetică a unei clădiri se determină pe baza consumului calculat sau real de energie și reflectă consumul tipic de energie pentru încălzirea spațiului, pentru răcirea spațiului, pentru apă caldă menajeră, pentru ventilare, pentru iluminatul încorporat, precum și pentru alte sisteme tehnice ale clădirilor.

Performanța energetică a unei clădiri este exprimată printr-un indicator numeric al consumului de energie primară în kWh/(m².an) atât în scopul certificării performanței energetice, cât și al conformității cu cerințele minime de performanță energetică. Metodologia aplicată pentru determinarea performanței energetice a clădirii este transparentă și deschisă pentru inovare.

Statele membre își descriu metodologia națională de calcul pe baza anexelor naționale privind standardele generale, și anume ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 și 52018-1, elaborate în cadrul mandatului M/480 acordat Comitetului European de Standardizare (CEN). Această dispoziție nu constituie o codificare legislativă a acestor standarde.”;

(b) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Necesarul de energie pentru încălzirea spațiilor, pentru răcirea spațiilor, pentru apa caldă menajeră, pentru ventilare, pentru iluminatul încorporat, precum și pentru alte sisteme tehnice ale clădirilor se calculează pentru a optimiza nivelurile de sănătate, de calitate a aerului interior și de confort definite de statele membre la nivel național sau regional.

Calculul energiei primare se întemeiază pe factorii de energie primară sau pe factorii de ponderare pentru fiecare vector energetic, care se pot baza pe mediile ponderate anuale – și, eventual, de asemenea, sezoniere sau lunare – la nivel național, regional sau local sau pe informații mai specifice puse la dispoziție pentru fiecare sistem centralizat.

Factorii de energie primară sau de ponderare se definesc de către statele membre. În aplicarea respectivilor factori la calcularea performanței energetice, statele membre se asigură că este urmărită performanța energetică optimă a anvelopei clădirii.

La calcularea factorilor de energie primară în scopul calculării performanței energetice a clădirilor, statele membre pot lua în considerare energia din surse regenerabile furnizată prin intermediul vectorului energetic și energia din surse regenerabile care este generată și utilizată la fața locului, cu condiția ca aceasta să se aplice pe o bază nediscriminatorie.”;

(c) se introduce următorul punct:

„2a. În scopul exprimării performanței energetice a unei clădiri, statele membre pot defini indicatori numerici suplimentari pentru utilizarea de energie primară totală din surse neregenerabile și regenerabile, precum și pentru emisiile de gaze cu efect de seră produse în kg CO₂ eq / /(m².an).”;

(d) la punctul 4, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„4. Trebuie să se țină seama de influența pozitivă a următoarelor aspecte:”;

2. Se introduce următoarea anexă:

„ANEXA IA

CADRUL GENERAL COMUN PENTRU EVALUAREA GRADULUI DE PREGĂTIRE A CLĂDIRILOR PENTRU SOLUȚII INTELIGENTE

1. Comisia stabilește definiția indicatorului gradului de pregătire pentru soluții inteligente și o metodologie prin care să fie calculat acesta, în scopul evaluării capacității unei clădiri sau a unei unități de clădire de a-și adapta funcționarea la nevoile ocupantului și ale rețelei și de a-și îmbunătăți eficiența energetică și performanța globală.

Indicatorul gradului de pregătire a clădirilor pentru soluții inteligente cuprinde elemente referitoare la creșterea economiilor de energie, evaluarea comparativă și flexibilitate, precum și funcționalitățile și capacitățile sporite care rezultă din dispozitive inteligente și mai interconectate.

Metodologia ține seama de o serie de elemente, cum ar fi contoarele inteligente, sistemele de automatizare și de control ale clădirii, dispozitivele cu autoreglare pentru reglarea temperaturii aerului interior, aparatele de uz casnic integrate, punctele de reîncărcare pentru vehiculele electrice, stocarea energiei și funcționalitățile detaliate, precum și interoperabilitatea respectivelor elemente, dar și de avantajele unor condiții care caracterizează climatul interior, ale eficienței energetice, ale unor niveluri de performanță și ale unei flexibilități permise.

2. Metodologia se bazează pe trei funcționalități esențiale referitoare la clădiri și la sistemele tehnice ale clădirilor:
 - (a) capacitatea de a menține performanța energetică și funcționarea clădirii prin adaptarea consumului de energie, de exemplu prin utilizarea energiei din surse regenerabile;
 - 2b) capacitatea de a-și adapta modul de funcționare ca răspuns la nevoile ocupanților, acordând totodată o atenție deosebită disponibilității caracteristicilor privind ușurința în utilizare, menținerii unor condiții care caracterizează un climat interior sănătos și capacității de a raporta consumul de energie; și
 - (c) flexibilitatea cererii totale de energie electrică din partea unei clădiri, inclusiv capacitatea acesteia de a permite participarea la un răspuns la cerere activ și pasiv, dar și implicit și explicit, în raport cu rețeaua, de exemplu prin intermediul flexibilității și al capacităților de redirecționare a sarcinii.
3. De asemenea, metodologia poate să țină seama de următoarele elemente:
 - (a) interoperabilitatea dintre sisteme (contoarele inteligente, sistemele de automatizare și de control ale clădirilor, aparatele de uz casnic integrate, dispozitivele cu autoreglare pentru reglarea temperaturii aerului interior, senzorii de calitate a aerului interior și sistemele de ventilare); și

- (b) influența pozitivă a rețelelor de comunicare existente, în special existența unei infrastructuri fizice interioare pregătite pentru rețele de mare viteză, cum ar fi eticheta voluntară „accesibilitate pentru serviciile în bandă largă”, precum și existența unui punct de acces pentru clădirile colective, în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului*.
4. Metodologia nu afectează negativ sistemele naționale existente privind certificarea performanței energetice și se bazează pe inițiative conexe la nivel național, ținând totodată seama de principiul referitor la proprietatea ocupanților, de protecția datelor, de confidențialitate și securitate, în concordanță cu legislația relevantă a Uniunii privind protecția datelor și confidențialitatea, precum și de cele mai bune tehnici disponibile pentru securitatea cibernetică.
5. Metodologia stabilește formatul cel mai adecvat pentru parametrul vizând indicatorul gradului de pregătire pentru soluții inteligente și trebuie să fie simplă, transparentă și ușor de înțeles de către consumatori, proprietari, investitori și participanții la piața privind răspunsul la cerere.

* Directiva 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză (JO L 155, 23.5.2014, p. 1).”;

3. Anexa II se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 1, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente sau organismele cărora autoritățile competente le-au delegat responsabilitatea de a implementa sistemul de control independent fac o selecție aleatorie care vizează toate certificatele de performanță energetică eliberate în fiecare an și le supun unei verificări. Eșantionul trebuie să fie suficient de mare pentru a asigura rezultate semnificative din punct de vedere statistic în ceea ce privește conformitatea.”;

(b) se adaugă următorul punct:

„3. Atunci când se adaugă informații într-o bază de date, autoritățile naționale dispun de posibilitatea de a identifica autorul adăugării, în scopuri de monitorizare și de verificare.”
